

Familieweekend in Larochette (GD Luxemburg)

Wat gebeurde er op 7 en 8 juni in dit pittoreske dorpje in Luxemburg? Raad eens! Er vonden tal van kleine en grote wonderen plaats tijdens dit weekend dat in het teken stond van het gezin, van het gezin zijn.

De weersvoorspellingen waren slecht: regen het hele weekend... terwijl een deel van het programma buiten zou plaatsvinden! Desondanks waren meer dan 70 mensen gedurende twee dagen hoofdrolspelers van de bijeenkomst. Een vijftiental anderen kwamen alleen op zaterdag of op zondag.

En toen, een knipoog van God: de regen was erg weinig en het hele programma kon zoals gepland worden uitgevoerd!

Het zou een ware Toren van Babel zijn geweest als er geen wederzijdse liefde was geweest die ons allemaal verbond: 11 nationaliteiten, verschillende religies, vertalingen in het Engels, Arabisch en Nederlands.

Het programma, licht, dynamisch en zeer diepgaand, liet ons ervaren dat Nabijheid en Hoop geen loze woorden zijn.

Nabijheid? Die kan tot uiting komen in eenvoudige gebaren: een telefoontje, een bezoekje, een gedeelde stilte. Deze gewone attenties worden buitengewoon wanneer ze oprecht zijn. We werden uitgenodigd om “de kunst van het luisteren te beoefenen”.

Een parcours in vijf stappen gaf ons de sleutels om vandaag en altijd hoopvol te leven: ons verwonderen, het positieve benadrukken, kunnen dromen, moed hebben en relaties aangaan met de mensen naast ons!

In deze sfeer hebben we samen een echt familiefeest beleefd, waar we lachten, speelden, heel diepgaand deelden in kleine groepjes, van elkaar leerden en ontdekten dat iedereen een geschenk is en dat elk volk een wonder is.

Bij de afsluiting op zondagmiddag bedankte de pastoor van de parochie – die ons nauwelijks kent, maar had toegezegd de mis te vieren – ons voortdurend, zichtbaar geraakt door de aanwezigheid van Jezus onder ons, die ons tot één hart maakte in de grote verscheidenheid van talen en afkomst. “Bedankt voor uw getuigenis”, bleef hij herhalen. De vreugde was groot; voor de kerk konden we geen afscheid nemen en barstten we in gezang uit.